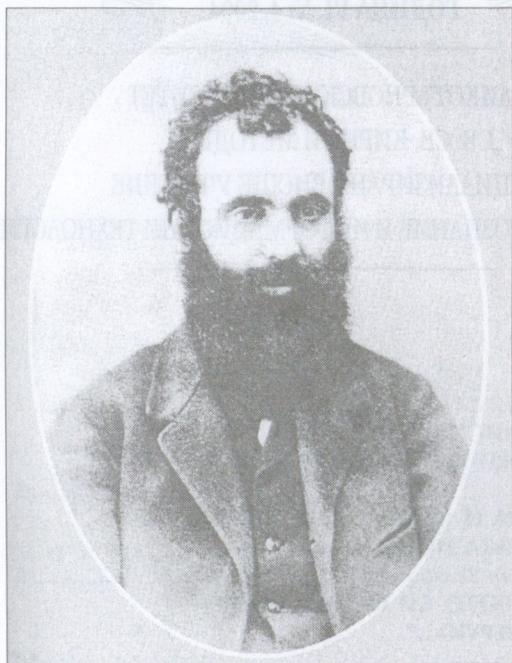

АНТОЛОГИЯ „ИЗДАТЕЛ“

ЛЮБЕН КАРАВЕЛОВ

(1847 – 1879)

Имениният автор на повестите "Българи от старо време", "Маминото детенце" и на десетки други творби заема ярко място в нашата литература. Роден в Копривщица, той доживява Освобождението и умира скоро след това в Русе. С името му са свързани огромна организационна и революционна дейност, редактирането и издаването на вестниците "Свобода" и "Независимост", на списание "Знание" и др. Въпреки че поетичните му творби са малко на брой, някои от тях са в златния фонд на нашата поезия и са известни като текстове на песни.

ХУБАВА СИ, МОЯ ГОРО

Хубава си, моя горо,
миришеш на младост,
но вселяваш в сърцата ни
само скръб и жалост.

Който веднъж те погледа,
той вечно жалее,
че не може под твоите сенки
да изтлее,

а комуто стане нужда
веч да те остави,
той не може, дорде е жив,
да те заборава.

Хубава си, моя горо,
миришеш на младост,
но вселяваш в сърцата ни
само скръб и жалост:

твоите буки и дъбове,
твоите шуми гъсти,
и цветята, и водите,
агнетата тлъсти,

и божурът, и тревите,
и твоята прохлада,
всичко, казвам, понякогаж
като куршум пада

на сърцето, което е
всякогаж готово
да поплаче, кога види
в природата ново,

кога види как пролетта
старостта изпраща
и под студът, и под снегът
живот се захваща.